

[Askjær Jørgensen]

skatteydermidler, der bruges. Hvad er så forskellen, når man ad privat vej ved nogle midler, der vel er skattebegunstigede, kan redde f.eks. et butikscenter i Odense? Hvad forskel er der på det?

Jo, forskellen er den, at det, socialdemokratiet vil, er, at det skal være 100 pct. statsstyret, uanset hvor mange erhvervsvirksomheder det koster, uanset hvor mange arbejdspladser der bliver nedlagt. Den socialdemokratiske ideologi – og det er den, de radikale bakker op – går altså ud på: vores ideologi skal gennemføres, og den bliver gennemført, koste, hvad det vil. Så skidt med arbejdspladserne, skidt med virksomhederne. Det er det, der sker. Det er det, det handler om.

Stubkjær Pedersen (CD):

Jeg skal ikke forlænge debatten ret meget, men hr. Stavads siger: hvor er panikken, og hvorfor undlade at stemme vedrørende bilerne? Ja men også den paragraf så vi da helst afventede arbejdet i det udvalg, som er nedsat. Men her mener vi altså, der er et område, som vi kan overskue – i modsætning til alle de andre områder – og derfor tager vi det skridt, at vi undlader at stemme netop på det område.

Hr. Stavads siger også, at vi må have dårlig samvittighed. Hvis man i øvrigt ved, hvad samvittighed er, hvis man har en samvittighed, så kan den ikke have det særlig godt ved at være med til at stemme for disse ting, for hvad er det, der sker? Det er faktisk, at vi krænker folks retsbevidsthed på det groveste. Selskaber kan i de sidste dage have investeret for millioner efter gældende skatteregler. I dag viser det sig at være fejldispositioner. Mon ikke man én gang mere her i slutningen af debatten skulle appellere til hr. Stavads og hans kollegers samvittighed?

Bernhard Baunsgaard (RV):

Efter at CDs ordfører nu har sagt, at der er en aftale, og at man derfor ikke vil stemme imod ændringsforslag nr. 2, hvad der var det eneste logiske, så er der tilbage kun at gætte, hvem aftalen er indgået med. Det kunne være med VS og SF, men det er vel udelukket, så det må være med socialdemokratiet, man har sluttet et eller andet forlig. Kan man dog ikke røbe, hvad det er for et forlig, man har sluttet? Det er nødvendigvis mindst

med VS og SF, hvis det ikke er med socialdemokratiet.

Måtte jeg lige understrege igen, at vi ikke forstår, at regeringspartierne vil forhindre folk i at bruge deres investeringsfond til at anskaffe sig en bil. Det kunne jo være et landbrug, der gerne ville anskaffe en brugt lastbil til at køre varer til og fra ejendommen med. Hvorfor skal man dog ikke kunne det? Jeg forstår ikke regeringspartierne dér.

Med hensyn til indgrebet understreger jeg atter, at det er et nødindgreb, der kun skal vare så længe, som regeringen har brug for at tænke sig om. Den har foreløbig haft fem måneder, nu kommer sommeren, og til oktober må der i hvert fald være gået så lang tid, at regeringen kan spille ud, og dette indgreb vil kun vare indtil da. Så vedtager vi de varige love.

Måtte jeg svare på, hvorfor vi forhøjer bindingsbeløbet fra 50 til 70 pct. Jeg undrer mig over, at hr. Anders Poulsen stiller spørgsmålet. Jeg kunne forstå, at et eller andet menigt medlem stillede spørgsmålet. Hr. Anders Poulsen har fået forklaringen i et bilag i skatte- og afgiftsudvalget. I sin tid endte man på 50 pct., fordi det dengang nogenlunde ville svare til den skat, der skulle betales. I dag ved vi, at ved anstrengelser bl.a. fra hr. Anders Poulsons parti er den personlige indkomstskat for disse sidste beløb så høj, at 70 pct. er det rimelige beløb at binde. Det er grunden til det. Det kan hr. Anders Poulsen læse i bilaget, og nu ved forhåbentlig alle medlemmer af folketinget, hvorfor vi gør det.

Formanden:

Hr. Gammelgaard for en ganske kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Gammelgaard (KF):

Jeg synes, hr. Stavads indlæg understreger det, jeg sagde: det er et fuldstændig tilfældigt indgreb, der bliver tale om.

I øvrigt – og det er grunden til, at jeg beder om ordet – vil jeg gerne anmode om fornyet udvalgsbehandling mellem anden og tredje behandling.

Hermed sluttede forhandlingen.